

Arrest

nr. 73 175 van 12 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 11 oktober 2011 met refertenummer 10695.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 november 2011 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 29 november 2011.

Gelet op de beschikking van 21 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 januari 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LANCKMANS loco advocaat D. MONFILS en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Verzoeker voert een vrees voor vervolging aan of een risico op het lijden van ernstige schade die uitgaat van niet-overheidsactoren.

Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties

die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, geen bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Artikel 48/5, §2 van voormelde wet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift geen argument aan dat aantoonde dat hij *in concreto* geen toegang zou hebben tot een daadwerkelijke bescherming van zijn nationale overheid in de zin van artikel 48/5, §2. De bewering dat de Kosovaarse autoriteiten geen reële bescherming kunnen bieden middels een loutere verwijzing naar een studie van 28 augustus 2009 van "Immigration and Refugee Board of Canada" over de bescherming die door Kosovo geboden wordt in geval van bloedwraak zonder deze informatie concreet op zijn situatie te betrekken, volstaat niet om aan te tonen dat de autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die verzoeker zegt te vrezen.

Waar verzoeker een arrest van de Raad aanhaalt, dient te worden benadrukt dat de rechtspraak van de Raad individuele gevallen betreft en geen precedentwaarde heeft die bindend is.

Daargelaten de vraag of de aangevoerde feiten waar zijn, is bijgevolg niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4.

Verzoeker, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van voormelde wet gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt zich ter terechtzitting tot de beweringen dat hij niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst en dat hij in gevaar is, doch deze blote beweringen zijn niet bij machte de gedane vaststellingen te wijzigen. De opmerking dat hij de enige man in de familie is, is daartoe evenmin dienstig.

1.2. Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Kosovo.

2. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf januari tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER